

Gigantes; nam si jam erant homines Gigantæ staturæ, quid novi jam demonstrare debebat historia sacra de eorum generatione? sed vere mihi videtur, salvo semper meliori iudicio, sacram historiam id sibi voluisse, docere quam ratione Gigantes fuerint procreati, cum antea omnes homines ad eam staturam non accederent, dicebat ergo, Postquam enim ingressi sunt filii Dei ad filias hominum, illæque generarunt, isti sunt parentes à sæculo viri famosi; hoc est, cum antea non extitissent Gigantes, procreati sunt postquam filii Dei congressi sunt cum filiabus hominum; unde, ut verum ingenue fatear, perdifficilis videtur ejus loci intellectio & ad Theologos releganda, nam quæ hæcenus adducta sunt nulla ex parte satisfaciunt. videtur enim sacer textus innuendo quod Gigantes generati sunt ex hoc congressu filiorum Dei cum filiabus hominum aliquid nobilioris notæ, quam hominibus conveniat absque dubio his Dei filiis tribuisse, ob quod non conlectæ staturæ, & virtutis homines, sed Gigantæ, & virtutis eminentioris generaverint; quod quid sit, cum quæ allata sunt, prædictis non convenient, non est meum, sed sacræ Theologorum scholæ determinare. Nobis satis pro nunc sit, plures negasse, atque eos quidem summæ auctoritatis viros, eo in loco sacrum textum hujusmodi Incuborum commercium cum hominibus insinuare voluisse.

- 11 Sed demus utcumque ex tali concubitu generationem sequi posse, & ad secundum quæsitum respondeamus, semen, ex quo mediante Incubo fieri supponitur hæc generatio, cum ab homine sit desumptum, & nihil ei à Dæmone de suo communicetur, hominem generabit nihil omnino ab aliis hominibus differentem, sed ei tantum similem, ex quo semen desitum fuerit, vel Matri in cuius utero conceptus, & ad perfectionem fuerit deductus, nisi ergo vitium ullum in feminibus, aut materno sanguine sit (quod tamen communicari posse à Dæmone ipsis feminibus, & sanguini non inficior) fetus ex hoc congressu susceptus nullum peculiare signum habebit, quod illum à cæteris hominibus pro nato ex Incubo palam faciat. Neque majorem causam esse existimaverim, cur Gigantes ex hujusmodi congressu aut alias nati sint, aut nasci debeant, vel Hæroes cæteris hominibus præstantiores: oportet enim semen ab ipso Incubo Dæmone aliquid majoris virtutis, & excellentiæ adipisci, ob quod ad Hæroes potius, & Gigantes generandos aptum esset, quam semen consuetæ conditionis hominum, cum semen igitur illud hominis sit, ut dixi (nam Dæmones aut quosdam, aut omnes semen habere quis unquam firmaverit, nisi insullæ quorundam opinioni adhareat, de qua post alios Perer. in *Genes. lib. 8. cap. 6. disp. 2.*) certe secundum virtutem à patre femini communicatam, & secundum ejus virtutis gradum factum fortem, aut debilem, magni, ac proceri, aut parvi, & pusilli corporis, quantum ad paternum semen spectat, generabit, cum filius hominis sit fetus inde susceptus, non Dæmonis, qui generare nequit, ut post alios dicunt etiam Comibr. in *1. de Gener. cap. 4. g. 10. art. 3.* & Petr. Hurtad. de *Mend. de Generat. disp. 1. §. 12. sect. 1.*

Scio quid D. Thom. in *2. sentent. dist. 4. ar. 4. ex quo Spreng. in mall. malef. par. 2. g. 1. cap. 4. qui*

in parte assentitur, & post alios ex nostris Medicis Valles. de *fact. Philosoph. cit. cap. 8.* & ex Iureconsultis Torrebl. *lib. 2. Dæmonolog. cap. 31. num. 19.* attulerint, posse nempe Dæmones seligere humanum semen non qualecunque, sed robustissimum, crassissimum, calidissimum, & quantitate plurimum. id vero eis facile esse conquirere diligendo homines robustos, & calidos, multoque femine affluentes, quibus succumbant, & deinde & mulieres similis conditionis, quibus incumbant, sic voluit Vallesius fuisse procreatos Gigantes illos, de quibus in sacris, sed præterquam quod hoc gratis dicitur, cum jam nullus inficiari queat, quod generatio Gigantum, qualitercumque à Dæmone per applicationem feminum hujusmodi naturæ procurata, virtute tamen hominum fiat, seu humanorum feminum, non ipsius Dæmonis, jam non major ratio erit, cur de præsentī Gigantes alicubi non generentur; quis enim inficiabitur, dari ubique terrarum robustissimos, calidissimos, & multo femine affluentes viros, qui similes naturæ mulieribus jungantur, & inde prolem suscipiant? concedam tamen quicquid sibi afflunt Vallesius (licet de mulieribus contrarium videamus, cum eæ, quæ cum Dæmonibus congregantur, plerumque deformes, vetulæ, vietæ, cæterisque debiliores existant) sed quid inde? num ex hoc concubitu Gigantes generabuntur? at hoc de præsentī non videmus, cum videre nos aliquando esset conveniens. num id sibi voluit Vallesius, Dæmonem ex Gigantibus, qui in Mundo, ubicunque terrarum reperiantur, semina hujusmodi furari? sed & Gigantæa feminas quibus incumbat, eligere illum oportere, forte enim aliæ feminae non tantum sanguinis gigantæo semini subministrare poterunt, quanto ut ad gigantæam proceritatem fetus deveniat indigebit. Forte neque uteri aliarum Mulierum Gigantæi feminis capaces erunt, sed nimis angusti, ut in eorum cavitate gigantæus fetus augeri possit. licet nonnullos ex Gigantibus, quos aliquando extitisse accepimus, ex parentibus naturæ etiam mediocriter natos enarrat, & non admodum robustis; & præter alios Gigantææ staturæ mulierem ex parentibus consuetæ magnitudinis Romæ natam se vidisse testatur D. Aug. de *Cro. Dei lib. 15. cap. 23.* Sed quid quod Gigantæum semen ad Gigantes generandos sufficiens non semper est? constat enim Samogethas homines corpore ut plurimum proceros, ac prægrandi, perlatæ pumiliones generare, ut refert Card. *lib. 1. de variet. cap. 4.* Præterea cum constet hisce temporibus maxime vigere Incubos, & Succubos, & multo magis quam sæculis retro actis, ut probat Spreng. in *mall. malef. par. 2. quæst. 1. cap. 4.* & alibi, oportere plures in præsentiarum Gigantes procreari, quam fuerint ante procreati, & tamen contrarium experimur.

Neque ergo quoad corpus, neque quoad animam (si nihil aliud intervenire aliunde supponamus) nati ex congressu Incuborum cum mulieribus quicquam melioris conditionis, aut deterioris sortiri debent, quam cæteri hominum, sed pro feminum, & materni sanguinis natura tam quoad corpus, quam quoad animam sibi debitas conditiones, ac propensiones habere. Unde duplici ex capite falla apparet Sprengeri sententia *loc. cit. par. 2. g. 1. cap. 4.* putantis & generationem talem esse

Quæstio VIII.

De Monstris.

esse possibilem, & prolem inde nasci à Dæmone infectam, & quod pejus multo est, & à veræ Philosophiæ dogmatibus alienissimum, putat quod malefica viro juncta, & ex viro concipiens, per maritum nempe impregnata (hæc enim sunt ejus verba) possit per commixtionem alterius feminis ab Incubo suscepti factum inficere. quod tamen qui sic nascantur, aut nasci jaçantur potius, ex Dei permissu sint pejores naturæ, & conditionis ob hujusmodi coitus abhominatorem, quam cæteri homines, ego non detrector, sed si in via Naturæ loquimur, certe non aliter sese res habebit, quam quo modo recensui, si unquam talis generatio posset succedere, quod non facile admitterem. pejoris conditionis aliquando posse esse potui qui ex mulierculis, quæ cum Dæmonibus congregiantur, orti sunt, non quid inficiantur à Dæmone, sed quod malitia matris faciat eos propensos ad iniquitatem, non tamen cogat.

Denique Succubos, & Incubos inter se coire, aut Succubos semen fovere, ac enutrire posse, vel, ut cum Delrio loquar, succubam Dæmonem ad debitam magnitudinem fetum deducere, ac parere, aliaque his similia perficere, neque ego credo, neque quemquam solida doctrina munim sibi persuadere posse crediderim, & si quando accidisse narretur, Dæmonis illusionem intervenisse putarim.

S V M M A R I V M.

- 1 Hermaphroditū qui dicuntur.
- 2 Hermaphroditorum quatuor species.
- 3 Alia Hermaphroditorum distinctio.
- 4 Tertia Hermaphroditorum distinctio.
- 5 Femine aliquando Penem emiserunt.
- 6 Hermaphroditorum à genitalium conformatione distinctio.
- 7 Eorundem à potentia cocundi distinctio.
- 8 Eorundem distinctio à potentia generandi.
- 9 Baptizans feminam prius se baptizare masculum, feminam non dicitur baptizata, & vice versa.
- 10 Hermaphroditū an sint monstra. & numerus scq.
- 11 Hermaphroditū nullo sexu conspicui in censu Emulcorum habendi.
- 12 Hermaphroditū qui sint irregulares.
- 13 An denter, & quo sint signa distinguuntur matrem Hermaphroditos à femina. & num. 16. & 17.
- 14 Quinam Hermaphroditū pro maribus, qui vero pro feminis habendi.
- 15 Testes extra apparentes matrem ostendunt.
- 16 Excretio menstrua cum carentia Testium facit evidentissimam probationem feminini sexus.
- 17 Mas an in feminam degenerare possit.
- 18 Natura semper tendit ad perfectiora. dic autem ut num. scq.
- 19 Hermaphroditus eodem tempore in utroque sexu perfectus an dari possit.
- 20 Seneca locus de seminarum sui temporis inhonestate, & lascivia.
- 21 Adam an fuerit Androgynus.
- 22 Hæretica quorundam opinio de sexuum indistinctioe ante peccatum Adæ.
- 23 Ante Evæ formationem femina erat in viro.
- 24 Non est impossibile dari Hermaphroditum, qui agere, ut vir, & pari possit, ut femina.
- 25 Impossibile est dari Hermaphroditum qui generet in se, & in alio.

- 31 Duplicem sexum sortiti natum unum, irritum alium habent ex Aristot.
- 32 Sodomia quid.
- 33 Adam debuit solus à Deo creari, & cum remissive.
- 34 Duo genitalia ejusdem sexus in eodem animali cur non reperiantur.
- 35 Hermaphroditus an irregularis.
- 36 Hermaphroditū quando sint irregulares.
- 37 Hermaphroditū omnes irregulares.

De Hermaphroditis.

Q V Æ S T I O V I I I.

DE Hermaphroditis alias incidentet verba feci, in hac autem quæstione, ad quam proprie universum hoc argumentum spectare videtur, de illis ex professo loquar. dicuntur Hermaphroditū qui sexu sunt indistincti, nempe qui vel neutrum, vel utrumque habere videntur, & hoc nomine hic comprehendere volo quoscunque qui aliquo modo in sexus qualitate dubium excitare possunt. Horum autem quatuor species constituunt, quæcumque de illis verba faciunt, ut ex vetustioribus Paul. *lib. 6. cap. 69.* & Avic. *20. 3. tract. 1. cap. 43.* & ex recentioribus Manard. *lib. 7. epist. 2. Paræus lib. 24. cap. 4.* & inter alios Professores, eandem habet divisionem Cælius Rhodig. *lect. Antiq. lib. 15. cap. 10.* & ex Iureconsultis novissimus Carranz. *ex cod. Paræo de Part. cap. 17. num. 67.*

Considerant vero tres species in viris, unicam 2 in feminis. In viris prima est, cum in Perinaeo (hoc est sub radice Penis in spatio, quod est inter ipsum, seu inter scrotum, & Anum, hoc enim dicitur Perinaeos, non Coles, ut male Cælius ex Theodoro, Aretæus *lib. 2. Acut. cap. 11. Gal. comm. 3. in lib. Hipp. de Artic. part. 45.*) muliebre pudendum conspicuum est. secunda species est, cum idem pudendum muliebre apparet in scroto habens exile foramen, à quo nihil omnino prodeat. Tertia species est, cum ibidem existente eodem pudendo muliebre, ex ejus officio urina effunditur, aut etiam aliqua excretio menstrua. & hæc species Hermaphroditorum dicuntur considerari in viris, quia sic constituitur pro viris habendi, neque dubium in ea te intercedere debet, neque forte de his Leges ambigere credendum, ut latius infra. Quarta species in feminis codificata (quod sic constituitur feminæ vere sint) est cum in superiora parte muliebris pudendi, nempe in ima pube, ubi magna pudendi rima suum desumit principium, Penis aliquis, vel quid Peni simile apparet.

Sed multo accuratius nonnulli alii Doctores has Hermaphroditorum species descriperunt, de quibus luculentur Bahuinus de *Hermaphrod. lib. 1. cap. 4.* & Riolan. de *Hermaphrod. cap. 12.* Mihi tamen placent plures facere Hermaphroditorum distinctiones. & primo Hermaphroditorum alii in primo ortu sese produnt, alii instantibus primo menstruis, vel quocumque. Rursus priorum alii in masculino sexu, alii in feminino, alii tandem in utroque prævalent; quin & alii masculinæ, an femininæ potius sint, non manifesti sunt, utroque sexu, quod oculis usurpare liceat, orbat. Posteriorum plerique, ac pene omnes dixerim, Mares

Mares sunt, nempe qui in prima mensium eruptione mentulam exerunt, ut plerisque evenisse est notissimum. pauci quidem admodum sunt prorsus feminæ, ut quæ jam uterum gestarunt. sed tam ex validitate nativi caloris, quam adscititi aucti insuper ex dimissione coitus, menstruum intemptivo defectu, & huiusmodi, simile quid virili membro exerunt, & semiviri apparent. Sed in prioribus Testes aliquando cum mentula exiliunt, in his vero mentula sola; aut quid simile, membrorum nempe, vel carnea excrecentia, sed molis exilis, testibusque omnino destituta.

4 Præterea licet distinguere omnes Hermaphroditos quadupliciter, primo à conformatione genitalium, secundo à situ eorumdem, tertio à potentia coeundi, quarto à potentia generandi. A genitalium conformatione distinguuntur, quia nonnulli neutrum sexum, ut Natura requirit, recte constitutum habent, alii contra utrumque recte, saltem quoad externas partes, alii denique unum naturaliter recte conformatum, alium nequaquam. A situ distinguuntur, cum alii sexum habeant unum sub alio, alii unum in alio, alii vero ambos lateraliter positos. A potentia coeundi distinguuntur, quia nonnulli sunt potentes in alterutro tantum sexu, alii in utroque, alii in neutro, sic, eodemque modo distinguuntur à potentia generandi, quæ omnia in processu sermonis exemplis, & historiis illustrabimus.

In primo ortu multos apparuisse Hermaphroditos est notissimum, neque ulteriori indiget testimonio; quod vero feminæ nonnullæ, vel quæ feminæ apparebant in Mares evaserunt, & sic Hermaphroditos se instante pubertate, vel instantibus menstruis prodiderint, non minoris famæ, quam de superioribus historiæ testantur, quas hic transcribere superfluum videtur.

Porro in quo sexu prævaleant Hermaphroditum palam fiet, cum de potentia coeundi loquar, & exempla, ac historias ad eam rem afferam; at eos Hermaphroditos Mares vere esse, quibus instantibus menstruis virile membrum exiit, manifestum est, ut Arescua evenit apud Plinium *lib. 7. cap. 4.* Lucio Cossitio, & aliis apud eundem, & superiori ætate duabus fororibus Salernitanis, de quibus Fulgositus apud Schenchi, & Mariæ Pæcchæ apud Amat. *Lusit. citat. med. cent. 2. cur. 39.* & aliis, quorum historias vide recolletas per Schenchi. *lib. 4. Obs. in princ.* & per Bahuin. *de Hermaphrod. lib. 1. & inter Iureconsultos per Majol. de Irreg. lib. 1. cap. 27. num. 6.* ita ut non injuria velit Licetus, hos non esse verè Androgynos, seu Hermaphroditos, sed Pseudoandrogynos, & habuisse tantum masculinum sexum: intus latentem ob caloris pauperiem.

Quin etiam, addam ego, eos quoque, qui in pubertate penem exerentes, tamen in perfectos viros evasisse non videntur, esse tamen verè Mares, sed ob eandem caloris inopiam non potuisse virilia extra prorsus, ac omni ex parte exilire, ut Annæ illi evenit, de quo in fine hujus tituli. Nimis tamen prima fronte resagari videtur tot experientis, tantorumque clarissimorum virorum testimonis Clementis Alexandrini, Mercurial. *lib. 6. var. lect. cap. 20.* Mercat. *lib. 2. de virg. & vid. aff. cap. 10.* Nancelii *lib. 8. Analog. Microc. ad Macrosc. cap. 8. vers. Ego vero.* & Pinæi *de not. virg. sententia;* quæ non admittit ulla unquam feminas in Mares

evadere, sed id semper per Obstetricum errorem contingere, aut aliquem Naturæ defectum, in quibusdam autem penem nullum apparere, sed uteri potius prolapsum fieri, ex quo penem excre-re videntur, quod maxime voluit Mercatus. At Galenum tam aperta fronte Hermaphroditos negasse, ut dicit Carranz. *lib. de Part. cap. 17. num. 69.* omnino à vero abest. Loco enim ab eo citato *lib. 2. de sem. cap. 3. in fin.* id dicit, aliquos fideles Hermaphroditos effingere, qui utraque genitalia membra tam maris, quam feminæ integra habeant. at absurdissimum est, quod hic Iurista addit, Galenum negasse adeo maris, & feminæ divulsa membra esse posse, ut alia in maris, alia in feminæ semine possint contineri; nam nihil omnino hoc ad rem suam facit, neque intellexit hic homo quid Galenus sibi voluerit, quod mirum non est de Lugule hoc Philosophicis contemplationibus sese audacter immiscere. inibi certe Galenus contra Empedoclem disputat volentem divulsas partes in maris, & feminæ seminibus inesse, quod Galenus tanquam quid absurdum, & impossibile refellit, sed quid hoc ad Mercurium aut quid ad comprobandum Galenum Hermaphroditos negasse, cum adducit hic de feminum miscela loquentem?

Sed ad pensum nostrum, certe feminas (nempe inquam vere feminas, non apparentes, ut superiores) virile membrum, seu quid illi simile aliquando emisisse etiam postquam non semel concepissent, testantur historiæ à Pontano relatæ apud Schenchi. *ubi supra,* & apud Marcell. Donat. *lib. 6. histor. Med. mirab. cap. 2.* & Bahuin. *loco cit.* has tamen pro feminis semper habendas non solum testari possunt Testium, Barbæ, & pilorum in locis consuetis carentia, & alia, de quibus agam, cum loquar de signis distinctivis, sed maxime perfectionem feminini sexus demonstrat utrumque conceptio. satis ergo pro nunc id sit adnotasse, mulieres ita in mares evasisse, ut plerisque id Clytoridis beneficium successerit, ut nonnulli sentiant Anatomici, & pluribus demonstrat exemplis Ioan. Riolan. *cap. 9.* unde non vere mares evaserunt, cum neque verum Penem emisissent, & testes illis foras non profluerint.

Porro eorum Hermaphroditorum, quorum distinctio desumitur à genitalium conformatione, aliquos diximus neutrum sexum recte conformatum sortiri, ut exemplo est Cingara, de qua Columb. *Anat. lib. 15.* & fratres illi duo, de quibus in fine tituli, quibus imperfectus uterque sexus contigit, aliquos etiam dixi nullum habere insignem sexum, qualis fuit fetus ille, quem dissecuit Ioan. Faber in Xenodochio S. Spiritus; hic enim nullum sexum præsefererat, licet dehinc femella apparuerit in dissectione cadaveris, & geminum uterum habere, tale etiam fuit monstrum illud Dantiscanum, de quo Ioachim. Olhaf. apud Bahuin. *de Hermaphrod. in fin.* non dissimilis etiam erat is Hermaphroditus, de quo Hali Rodoam apud Schenchi. *lib. 4. Obs. in princ.* qui nullo sexu erat conspicuus, sed aspectu, & moribus similis erat castrato, & apud Patrem habetur Monstrum bicorpor nullo sexu insigni, & aliud simile natum est anno 1610. cuius historiam habes in fin. hujus tit. cui par fuit natum anno 1555. apud Licet. *lib. 2. de Monstr. cap. 22.*

Vtrum-

Vtrumque autem sexum quasi recte conformatum habent, seu habere saltem videntur ii Hermaphroditum, qui in utroque sexu sunt potentes, qualis forte fuit Montui Hermaphroditus, de quo Bahuin. & Schenchi. & qualis etiam fuit Afsius, quem Romæ vidi, cujus historiam infra annectam. Notissimi tandem sunt, qui alterutrum tantum sexum conformatum recte habent, sed inter se in hoc differunt, quod, ut dixi, eorum alii Mares sint, alii feminæ; priores Androgynos, posteriores Gunanthropos appellari ex Domino de Val dicit Riolan. *de Hermaphrod. cap. 12.* & hoc referri potest ea differentia, quam primo ex aliorum sententia attuli, & de his dicebat Aristoteles (cui forte aliæ species cognite non fuerunt) eos alterum sexum ratum, irritum vero alterum habere, quod tamen non undequaque verum esse volunt aliqui DD. nam experientia constat & utrumque ratum, & utrumque irritum habere eos posse; & de irritum non est dubium; tamen Aristotelem dicamus intellexisse pro rato sexu illum, cum quo homo potest generare, sic enim verum est, quod utrumque ratum habere non possunt.

7 Sed & eodem quoque pacto distinguuntur Hermaphroditum à potentia coeundi, ut diximus, nam neutro nonnullos valere Cingara Columbi, & Anna ille Pharmacopolæ filius, & forte etiam Carolus alter ex fratribus Sangeminiensis, & alii apertissime demonstrant, utroque valere Montui Hermaphroditus, alique ostendunt, alterutro vero nonnullos valere plura ostendunt exempla, quæ minime necesse est repetere, præterquam quod passim habentur.

8 A potentia item generandi distinguuntur Hermaphroditum; nam licet ut plurimum vere Hermaphroditum non generent, quia si in sexu masculino prævalent, frigidiore tamen cæteris masculis sunt, & idcirco ut plurimum imberbes, & glabri, si in feminino calidiores, quam oporteat, unde menstruis destituantur, ut ex Haly tradit Marcell. Donat. *lib. 6. sive nat. hist. med. mir. cap. 2.* tamen hoc non est perpetuæ veritatis, quia nonnulli cum masculino, alii cum feminino sexu generant, cum utroque vero an nullus generaverit, vel generare possit, discutiamus infra. licet plerumque Hermaphroditum, vere inquam Hermaphroditum in neutro sexu potentes sint, unde Aufonius *Epiqram. 102.*

*Mercutio genitore satius, genitrice Cybere,
Nominis ut mixti sic corporis Hermaphroditus
Concretus sexu, sed non perfectus utroque
Ambiguo veneris, neutro potius amoris.*

A situ denique, ut diximus, Hermaphroditum distinguuntur; nam alii sexum unum habent sub alio positum, nempe vel masculinum sub feminino, vel uti Mulus ex Mula natus, de quo Herod. in *Polyim. seu lib. 8.* & homo quidam apud Rueffum *lib. 5. de Gen. hom. cap. 3.* & alius apud Bahuin. *lib. 1. de Hermaphrod.* vel habent femininum sub masculino, ut plerique habere conspiciuntur, & qualem sortiuntur utrique fratres Sangeminiensis; alii vero sunt, qui sexum utrumque habent à lateribus positum, in quibus adnotantur Doctores, quod sexus, in quo prævalent, & quem ratum habent, semper à dextris situs est; irritus à sinistris. hoc modo constituabatur Daniel ille, qui uxore ducta numquam cum ea congressi potuit, interim vero à quodam commilitone imprægnatus nocte intempta cum uxore accubans ventris doloribus par-

liber VII.

tum præcedentibus, femellam enixus est, quam sola dextra mammilla lactavit, sinistra lacte carente. erat enim huic rarus sexus; nempe femininus à dextris, masculus, irritusque à sinistris. de hoc Bahuin. *lib. 1. de Hermaphrod. cap. 33.* Alii tandem sexum unum habent in alio, veluti ille, de quo in fine hujus Quæstionis. hi tamen ultimo loco recensiti plerumque immo semper feminini sexus sunt; in ipso enim utero, ubi Clitoris apparet, vel etiam post urinarium meatum intro progrediendo, vel insignem Clitorim, vel membro virili aliquid simile obtinent, quale fortiebatur Scortum Romæ famosum, de quo in seqq. non nihil. Atque his videor mihi omnes, & quascunque Hermaphroditorum species, ac differentias amplexus, quotquot unquam hæctenus vel exiterunt, vel extitisse narratur; de quibus tamen omnibus permultæ in medium afferri solent quæstiones. Et primo num inter monstra hujusmodi homines sint recensendi, secundo an dentur, & quænam sint signa distinguentia marem Hermaphroditum à femina; Tertio quoniam eorum pro maribus, qui vero pro feminis habendi: non modo enim multum refert hoc quoad Baptisimum, quia si baptizans feminam putans se baptizare masculum, masculinum nomen ei imponit, aut vice versa, non dicitur femella illa, aut puerulus baptizatus. Petr. Gerard. *sq. 90. num. 2.* sed & circa hoc ea omnia in dubium venire possunt, circa quæ mas à femina, & femina à mare distinctionem in Jure accipiunt. Quarto dubitatur num quemadmodum ex iis, quæ feminæ apparent alique in mares evaserunt, sic possibile sit ex maribus in feminas degenerare. Quinto num dari possit Hermaphroditus utroque sexu perfectus. Sexto quid sentiendum sit de Hermaphroditum circa corporis deformitatem, an ob eam scilicet inhabilitatem, & irregularitatem in aliquibus actibus celebrandis incurratur; & præter eas aliæ insuper dubitationes proponi possunt, quas in sermonis processu discutiamus.

Sed quoad primam ex propositis antiquitus Hermaphroditum pro Monstris habiti, & idcirco tanquam sinistra ominis auguria forent, in mare demergebantur, vel in insulam desertam deportabantur, vel alia quadam ratione, ut cætera Monstra expiabantur, ita factum testatur Livius *decad. 1. lib. 3. & alibi. Plin. lib. 7. Nat. histor. cap. 3.* quorum plures historias vide apud ipsos, quas etiam cum aliis pluribus habes recolletas per Schenchi. *lib. 4. Obs. in princ. Winrich. de ort. Monstr. cap. 50.* Marcell. Donat. *lib. 6. hist. med. mir. cap. 2.* Laur. *Anatom. lib. 7. quæst. 8.* Nancel. *lib. 7. Analog. Microc. ad Macrosc. cap. 1.* Bahuin. *lib. 1. de Hermaphrod. cap. 35.* & ex Iureconsultis apud Tiraq. *de leg. Conn. Gloss. 1. lib. 1. par. 1. num. 100. & seq.* & novissime apud Carranz. *de Part. cap. 17. num. 69.* sed & Plato in *Convivio in orat. Aristophanis* id ipsum videtur sentire, cum nomen Androgyni, seu Hermaphroditum infamè dicat; sic etiam Lucret. *lib. 5. de Rer. nat. illos inter Monstra enumerat.*

*Multaque uno Tellus etiam portenta creatæ
Conata est mira facie, membrisque coorta
Androgynum inter utrum, nec utrumque & utrinque
rematum, &c.*

Sed & Cicero *lib. 1. de divinæ. pro Monstris* judicavit, Quid, inquit, ortus Androgyni, nonne fatale quoddam monstrum fuit? Inter Recentiores quoque Mercat. *lib. 3. de Steril. affect. cap. 7.* Martin.

Martin. Winrich. de ort. *Monstr. ubi supra*. Roderic. à Castr. lib. 3. de morb. mul. cap. 11. & Riolan. de *Hermaphr. cap. 2.* ex Iureconsultis autem Majol. de *Irregul. lib. 1. cap. 27. num. 4.* Torrebl. *Dæmonolog. lib. 2. cap. 17. num. 21.* & Carranz. *ubi supra num. 68.* in eandem sententiam venerunt. ac si verum est Aristotelis dictum lib. 4. de *Gener. Anim. cap. 4.* quod aut deficere, aut superesse aliquid monstruosum sit, Hermaphroditum pro monstris habendi.

11 Verumenimvero his non obstantibus Hermaphroditum monstra non sunt, nec pro monstris à Legibus habentur, sed in virorum, vel mulierum censu reputantur, à quibus nihil habent peculiare. l. *Quæritur ff. de stat. hom. l. Reperund. §. Hermaphrod. ff. de Testib. l. sed est quæsitum in fin. ff. de lib. & posth. cap. si testis. §. Hermaphrod. 10. quæst. 3.* & ex eorumdem Legum auctoritate idem adstruit ex Medicis Bahuin. *ubi alias cap. 5.* In hac controversia Licet. lib. 2. de *Monstr. cap. 53.* voluit non omnes Hermaphroditos indifferentem pro monstris habendos esse, sed illos tantum, quibus neuter sexus ob excellentiam perfectus est, aut quibus alter longe à suo naturali loco est transpositus, iuxta quam opinionem videatur dicendum, Hermaphroditos illos, qui saltem alterum sexum ratum, & recte conformatum habent, non magis monstruosos esse, quam eos, quibus aliquis digitus manus, vel pedis superflueret, vel quibus pes, aut manus esset distorta, aut qui simile quid vitii haberent, hi enim monstra dici non possunt, cum in monstri constitutione requiratur insignis, & enormis læsio, ut jam diximus.

12 Itaque non solum in hoc sensu monstra non sunt Hermaphroditum, qui in utroque sexu, vel in alterutro tantum prævalent, sed ad rem nostram, nempe ut pro viris, vel feminis habeantur, & inter eos, vel eas locum obtineant, neque ii monstra dici debent, qui in neutro sexu potentes existunt, aut alterum etiam transpositum habent; si quæ enim turpitudine, ac monstruositas inde nascitur, parum quid facere videtur ad humanæ figuræ, vel cuiuscumque detrimentum; apud II. autem hi tantum parvus, qui scilicet forma humana destituntur, pro monstris reputantur, ita ut in numerum filiorum non veniant. Vnde falsâ apparet Carranzæ sententia lib. de *Part. cap. 17. m. 66.* volentis, Hermaphroditum esse proprie monstrum, cum ad nullum effectum pro tali à II. reputetur, neque nisi latissimo modo, & impropriissime apud Philosophos pro Monstro sit iudicatus.

Adnotandum tamen primo, eos Hermaphroditos, in quibus nulla sexus distinctio apparet, in censu Eunuchorum esse habendos, servare enim hos huiusmodi naturam patet experientia, cui suffragatur exemplum ex Haly Rodoam supra adductum; at quemadmodum Eunuchi feminæ naturæ accedunt quoad animi robur, & corporis constitutionem, ita dixerim apud Iudices hos Hermaphroditos non tam pro Eunuchis, quam pro feminis habendos, & idcirco tanquam feminæ ab iis omnibus eliminandos, à quibus feminæ eliminari solent, etiam ex parte si quæ II. pro feminis favorabiles existant, pro his etiam facere existimaverim.

14 Secundo adnotandum, hos ipsos Hermaphroditos ob naturæ imperfectionem facile pro irregularibus existimandos, quod Canonistæ videant, eos certe qui in utroque sexu prævalent, non tam ob

monstrificam qualitatem, qua carere eos facile convinci potest ex superioribus, quam ob scandalum irregulares esse manifestum est, ut percurrat Navarr. *Consil. lib. 1. tit. de Ast. & qualis. consil. 3. num. 3. Tom. 1.* & Majol. lib. 1. de *Irreg. cap. 27. num. 4.*

Secunda dubitatio est, an dentur, & quænam sint signa distinguenda marem Hermaphroditum ab Hermaphroditâ femina, & unde hæc signa petenda sint. Navarr. *ubi supra num. 4.* voluit hæc signa haberi ex potentia, & recte quidem hoc, non tamen recte quod addit, standum scilicet esse relationi ipsius Hermaphroditum, & multo minus recte quæ subjungit, nimirum standum esse iudicio Medicorum; Quod tamen, inquit, in idem recidit, cum oporteat iudicare Medicos secundum ea, quæ ipse de se asseruerit: ultima enim hæc verba clare ostendunt, insignem hunc Doctorem multa circa hoc ignorasse Medicis cognita; neque enim desunt nobis ingenia absque eo, quod stare debeamus relationi Hermaphroditum, quibus ipsius potentiam, aut impotentiam, & in quo sexu prævaleat, detegamus.

Itaque in propofitis casibus, quando nimirum ita exilis sexus uterque est, ut modicum, vel quando nullus, ut nullam de se significationem præbeat, vel contra ita uterque conspicuus, ac bene efformatus, ut parem habere virtutem censetur, Medici plura signa habent ad distinguendum potentiorum ab impotentiori Navarræ incomperata. Patet ergo lib. 2. cap. 4. & ex ipso, & Liebauio Bahuin. lib. 1. de *Hermaphr. cap. 4.* & Riolan. de *Hermaphr. cap. 16.* plura ad hoc asserunt, quæ omnia reducenda ad alterutrius sexus proprietates, nam is, qui majores, efficaciores, patientiores, & numero plures habet sexus, prævalere dicitur. desumuntur vero huiusmodi proprietates ex mole vasorum, ex eorumdem conformatione, ex naturali sita, ex viarum latitudine, & angustia, ex adnascensibus pilis, ex incalescentia majori, & minori in uno, quam in alio; sexus enim qui prævalet, mole semper est magis conspicuus, qui irritus est, minus; sic etiam sexus qui prævalet, in conformatione ad naturalem formam semper magis accedit, & perfectior est, contra fit in altero sexu, eadem quoque ratione prævalens sexus semper naturalem, ac sibi debitum situm servat, imperfectus nequequam maxime respective ad perfectionem, unde fit quod rarus sexus semper, ut diximus, à dextris est, irritus à sinistris in his, qui eos lateraliter constitutos habent; quin & in his, qui unum habent sub alio superior ratum, inferior irritus, licet contrarium, sed perraro aliquando eveniat. Pili in perfecto conspicui sunt, copia, & qualitate, in imperfecto vel nulli, vel copiam, & qualitatis nullius momenti. In rato sexu, vel potentiori viæ perviæ, & patentes, ac penetrantes, in irritis, & impotentibus imperviæ, angustæ, & minime penetrantes; quod si ambo sexus imperfecti sint, unus tamen respectu alterius latitudinæ earundem viarum, & penetratione se manifestum facit, ac denique incalescentia semper fit in sexu, qui prævalet, aut semper promprior, & citior, quam solam præ oculis habens Navarra cætera ignorare se patet, cit, aut oscitanter prætermisisse, nam etiam in utroque sexu incalescat aliquando Hermaphroditus, secundum perfectiorem tamen facillime, secundum imperfectiorem difficilius id illi contingit; aut si iuxta utrumque frigidus homo sit, is qui præva-

prævalet sexus magis naturalem colorem servat, & venas magis conspicuas habet, qui imperfectus est, quali emortuus languere videtur, & mole etiam non considerabili præ perfectio est.

17 Sed præter hæc alia nonnulla ad idem demonstrandum colligantur; habitus enim corporis virilis, vox gravis, ac sonora, animus ad virilia pronus, impiger, & pathematis viro dignis excitatus, pili in mento, in Perinæo, seu Tauro, & ano, mammae exiles, & pectusve ex carne, capitis capilli hirti, breves, & durisculi, urinæ per Penem excretio, & multo magis feminis, Testes propendentes, & non profert spernendæ magnitudinis, aut saltem in inguinibus adhærentes virilem sexum demonstrant, & maxime testes extra apparentes, contra habitus corporis muliebris, mollis, & delicatus, vox exilis, animus demissus, & passivus muliere dignis implicitus, pili in mento, in perinæo, in ano nulli, mammae turgidæ, & pectus carnosum, capilli capitis promissi, tenues, molles, longi, urinæ per consuetas muliebras vias excretio, per eandemque menstruorum suo tempore facta expurgatio, vel apparens etiam sanguinea evacuatio, Testes nulli, nullumque alicubi eorum vestigium se prodens, muliebris certe sexus sufficientia inditia sunt; quod autem Marcell. Donat. lib. 2. *hist. Med. mirab. ex Haly tradit*, Hermaphroditos non purgari, non habere semper veritatem, jam diximus.

18 Tertia dubitatio est, quinam ex Hermaphroditis pro maribus habendi, qui vero pro feminis; quæ dubitatio remaneret prolixi sublata ex superioribus, nisi darentur casus, in quibus nullus sexus apparet aut uterque apparet imperfectus, aut aliquando apparet tantum Testes, membram vero nullam; præterquam quod membra sexum conformantia non sunt causæ constituentes marem, aut feminam, aut distinguentes inter ipsos, ut ex Aristot. probat Tadd. Flor. in *Isagog. Joann. cap. 18. in respons. ad secundum quæsitum tertii argumenti principalis*. quod si ita est, poterunt quippe apparere membra unius sexus in eo, qui est contrarii sexus, & idcirco non his solum fidendum, sed iis maxime, quæ totum respiciunt.

In hac dubitatione illud unum ante omnia monendum, prædictis non obstantibus, genitale extra se prodens, Testesque extra alvum prominentes ostendere maxime animalia, quorum masculis prominere solent sexus masculini, inditium enim faciunt temperaturæ totius calidioris ipsiusque nativi caloris vigorem, ac robur demonstrant, quemadmodum ex adverso, horum absentia ob contrarias causas, feminas indicat, quantum est ex hoc; Testes enim sic dicti, quod testimonium præbeant virilitatis Andr. Laur. *Anatom. lib. 7. cap. 4.* & ad horum similitudinem vocantur etiam Testes cæ ipsæ partes in mulieribus, & si in ipsis lateant, & licet Cardan. lib. 7. de *var. cap. 27.* non haberi signum dixerit, quod manifestus masculum ostendat, quam genitale extra se prodens, tamen ex mea sententia insufficientis illud ad hoc per se est, nisi Testibus associetur: nam & feminas habuisse genitale extra se prodens patet ex historis fide dignissimis, quarum unam, aut alteram vide in fine hujus tituli, circa Testes autem dixi eos, esse signum masculitatis, ut ita dicam, in animalibus, quorum maribus prominere solent, cum nonnulla eos habeant intus conditos, ut Aves. hinc elicere hanc conclusionem possumus, quod quodcumque Testes extra appa-

rent, & ad sensum conspicui sunt, dammodo eorum exilitas non id operetur, ut tanquam si abessent, pro nihilo ducantur, Hermaphroditus pro viro reputandus sit; quod verum erit non solum si ambo Testes apparerent, sed etiam si unus tantum; atque insuper non solum verum est, cum etiam virile genitale apparet, sed etiam non appareat, qualis fuit puer apud Rueff. lib. 5. de *Concept. hom. cap. 3.* & alter apud Schenck. ex Gneulino lib. 4. *Observat.* adde etiam quod in tantum operentur testes ad ostendendam virilitatem, cum extra prominent, ut hæc conclusio habeat locum etiam si insignis muliebris sexus constitutio adesset, & in priori casu habeo Rueff. testimonium, nam suum illum puerum pro mare baptizatum fuisse narrat.

Secundo monendum, quod excretio menstrua cum carentia Testium facit sufficientissimam probationem feminini sexus, etiam si plura alia urgent pro sexu masculino, & etiam si insignem membrum virile adesset: indicat enim excretio menstrua internum hominis temperamentum, & muliebrum genitalium perfectam constitutionem, qua stante impossibile est virilia genitalia ad eam perfectionem uno, eodemque tempore pervenire posse.

Porro ex hac ipsa hujus dubitationis decisione multæ aliæ dependentiam habent, quarum plures proponit inter Medicos Bahuin. lib. 1. de *Hermaphrod. cap. ult.* & inter Iureconsultos Alphonfâ Carranz. de *Part. cap. 17. num. 68.* & præter has alie, ut an matrimonium contrahere possint, an ad ordines admittendi, an ad testimonium dicendum, an ad feudum successionem, an eorum miseratio habenda, & id genus aliæ; quia quodcumque determinatum remaneat cuius sexus sint iudicati, illico determinata remanent etiam quæcumque circa prædicta dubitationem parere possunt.

Quarta dubitatio erat, num quemadmodum Hermaphroditum aliqui, qui feminæ apparebant, in viros evaserunt, sic è contra possibile sit eos, qui mares apparebant, in feminas degenerare. nam aliqui non solum hanc posteriorem partem aperta fronte negarunt, sed priorem etiam, & alias dixi ejus sententiæ fuisse Clementum Alexandrium, Mercatum, Pinæum, And. Laurentium, & Riolanum; quoad hanc tamen partem videntur hi contra communem DD. opinionem pugnare, quæ tamen communis opinio declaranda, ac moderanda videtur iuxta Laurentii, & Riolani opinionem. Quoad posteriorem tamen partem communis opinio est pro negativa, rationem asserunt, quod Natura semper tendat ad perfectiora. non desunt tamen qui & id ipsum factum aliquando admittant, & fieri etiam posse, quod non est dubium, si modo factum unquam est; primo Poetæ, (qui aliquando fabulis cretiora Naturæ arcana contegunt) pluries id evenisse, cecinerunt, Virgil. 6. *Æneid.* de Cæneo loquens:

— Et juvenis quondam, nunc femina Cæneo,
Rursus & in veterem fato revoluta figuram.
Et Ovid. lib. 11. *Metamorphos. de Tereha*.
— Veni huic erat utraque nota,
Nam duo magnorum viridi coenura silva
Corpora serpentum baculi violaverat illi,
Deque viro factus, mirabile, femina sapiens
Egerat Ausummos.

Et lib. 4. ejusdem de *Scythion*.
Nec loquar, ut quondam naturæ jure novato,
Ambiguis fuerit modo vir, modo femina Scythion.

Et ne hæc omnino fabulosa, & impossibilia ducas, narrantur & ab Historicis nonnulli casus facti possibilitatem attestantes, & historice primum locutus videtur Aufonius Gallus vir consularis Poeta, & Medicus insignis, ut Langius testatur *lib. 1. Epist. 10.* (licet alii non hunc, sed hujus parentem Medicum fuisse dicant) in carminibus subsequentibus, quæ & ipse recitat Langius, ad rem enim nostram maxime faciunt.

Valle Bancæ res nota, & vix credenda Poetis,

Sed quæ de vera promittitur historia;

Fæmineam in speciem convertit masculus Ales,

Pavæque de Pavo constitit ante oculos.

Cuncti admittantur monstrum; sed mollior Agna

Adstitit in tenerum de grege versa marem.

Quid stolidi ad speciem notæ novitatis bebetis?

An vos Nasamini carmina non legis?

Cænea convertit proles Saturnia Consus,

Ambiguoque fuit corpore Treshis.

Vidit semivirum fons Salmacis Hermaphroditum.

Vidit nubentem Plinius Androgynum.

Nec satis antiquum quod Campana in Benevento

Vnus Ephorum Virgo repente fuit.

Nolo tamen veteris documenta accedere fama,

Ecce ego sum factus forma de Pucero.

Cujus Epigrammatis duo carmina quæ postrema præcedunt, recitat ex Iureconsultis Tiraq. de leg. *Commob. Gloss. 1. par. 1. num. 105.* relicta aliis, & maxime disticho postremo multum ad suam rem faciente, licet nonnulla alia ex supradictis Virgili, & Ovidii carminibus recitet, quæ tamen illi accepta non refero, sed Auctoribus suis, quemadmodum neque alia plura hic adducta, si quæ ille habet; hoc dico, quia mei moris fuit ingenue referre unicuique accepta ea, quæ ex lectione uniuscujusque, vel etiam oretenus excerpto, quandocunque primum apud ipsum quicquam, quod ad rem meam faciat legerim, vel ab amicis confabulantibus audiverim, ut apertissime patebit his, qui opellas hæc meas critiche in hoc perulstrare voluerint; sed hæc incidenter. Habes præter adducta, ut ad rem redeamus, historias nonnullas Hermaphroditorum, qui & pro viris habebantur, & uxorem duxerant, vel monasticam vitam cum Monachis tanquam viri vivebant, qui tamen in feminas postmodum abierunt, & filios pepererunt, & in posterum pro feminis habiti sunt; & vide, si libet, geminam historiam apud Licetum *lib. sepe cit. 2. de Monstr. cap. 53.* Sed quid prætereo Scytharum historiam ab Hippocrate viro sensatissimo, ac maxime veridico enarratam in *lib. de Aer. Ag. & locis?* hi enim cum Mares nascantur, mox evirati habitu muliebri induuntur, & in muliebri naturam abeuntes, muliebria quoque munia obeunt, quos Herodorus *lib. 1.* hoc modo puniri à Diis meminit ob directionem templi Veneris Vraniam in Palestina, vocarique dicit hunc morbum Theliam. sed & arte mutari posse masculinum in feminam patet; castratione enim id facile assequimur, cum mas castratus feminæ similis evadat, sicut alias ex Galeno dixi, ut interim Spori castrationem, & versionem in feminam à Nerone procuratam præteream.

Sed non desunt etiam plura exempla hujus metamorphosis, quæ in aliis animalibus à Natura apparent attestantia facile & id hominibus succedere posse, notissimum est quod de Hyæna narrat, de qua copiosissime Gasp. Bahuin. in *sepius adducto libro de Hermaphrod. 2. cap. 2. & seqq.* qui etiam de

Lepore, & de aliis quibusdam animalibus sexum mutantibus non tam fecundum in masculinum, quod plerique admittunt, quam masculinum in femininum, quod fere omnes negant, mentionem habet, de quibus etiam Langius *ubi supra*, qui Cervos quoque in contrarium sexum abire tradit, quin & in utero Cervi dum evisceraretur repertum fuisse hinnulum testatur membranulis circumseptum. Ex quibus non videtur extra Naturæ limites esse ex Maribus foeminas fieri, quæ conclusio Galeotto Martio de *doctr. promisc. cap. 18.* adeo accepta est ut non magis difficile credat propendens maris genitalia intro remeare posse, quam eadem intus latentia foras profilere; & Io. Huart. in *exam. Ingenior. cap. 15.* non solum huic opinioni assentitur, sed commentitium etiam hoc addit, Pueris hoc evenire non modo cum extra uterum existunt, sed etiam in utero materno existentibus, & ex quibusdam imaginariis signis id colligi posse autumat. & hanc ipsam opinionem sequitur ex Iureconsultis Torrebl. de *Wionolog. lib. 2. cap. 17. à num. 12. ad plures seqq.*

Verumenimvero horum Doctorum vana, ac ridicula opinione non obstante, dicendum id naturaliter nequaquam posse succedere. Ludovicus Vives in *lib. 3. de Crui. Dei cap. ult.* hoc pro difficili reputavit, cum potius pro impossibili pronuntiare debuisset, ut Majol. *dier. cant. coll. 3. par. 1. & Delirius lib. 2. de Quis. Magic. quæst. 22.* qui sicuti hoc à Natura fieri posse pro impossibili ducit, sic neque factibile per Dæmonis potentiam probat. sed vide quæ ad hoc afferunt Marcell. Donat. *lib. 6. hist. med. mirab. cap. 2.* Rioli. de *Hermaphrod. cap. 13.* & Nancel. in *Analog. Microsc. ad Macrosc. lib. 3. cap. 8.* nam si quæ membrorum transmutatio realiter fieri possit ea à calore proculdubio fiet, non à frigore, at calor impellit, diffundit, dilatat, non cogit, non contrahit, non retrahit, ergo nunquam vi caloris membra quæ foras propendunt intro remeant. Secundo hic motus, (& dependet hæc ratio à priori) vel fiet à facultate Expultrice, vel Attrahitricæ; non ab Expultrice, quia tendit ad contrarium motum, non ab Attrahitricæ, quia hæc attrahit id, quod in Animalis commodum fecerit, cum recte operatur, sed hæc attrahitio esset magna in animalis detrimentum, fieret enim sua Natura, & in sua specie imperfectior. Tertio cum in corpore animalis non detur locus vacuus, si genitalia, quæ foras prominent intro remeare debeant, oportebit hæc alia corpora intus existentia aut penetrare, aut impellere; & de loco suo expellere, & mille alia absurda subsequenter, quæ ne admittamus superius allata conclusio facta testè remanere debet, & ad historias à Bahuino recensitas, (quarum veritatem retractare non decet, cum per publicos tabellarios ad perpetuam rei memoriam earum aliquæ fuerint descriptæ jussu eorum, qui tunc rerum potiebantur) dicendum, eos Hermaphroditos, licet pro viris haberentur, quod forte virile membrum essent sortiti, tamen re vera feminas extitisse, unde sequitur, nequaquam verum fuisse, quod ex masculino sexu in femininum fuerit commutati; nam miles ille Germanus nomine Danielis cum uxore, cui septem annos convixerat, nauquam congressi potuit, nimirum quia erat in masculino sexu omnino imperfectus, feminino prævalente, quem ratum, ac perfectum habuit, ut experientia ipsa comprobavit; atque hoc etiam pacto

pacto de aliis historiis ab ipso Bahuino, & à Liceto, ab aliis quoque adductis sentiendo. De cæteris vero animalibus masculinum sexum in femininum commutantibus, dicendum certi quicquam non haberi, ac proinde non deberi ex his deduci rei possibilitatem, de qua tamen vide Gaspar. Bahuin. *ubi alias*. De Scythis, Castratis, Eunuchis dicendum, non fieri in illis mutationem hujusmodi quoad membra generationis, sed quoad corporis habitum, & animi vigorem, deinde privati Castratos virilibus, non indui feminis genitalibus; ad poeticas autem enarrationes quid dicendum poterit.

Quinto dubitatum est, an detur, vel dari possit Hermaphroditus uno, eodemque tempore in utroque sexu perfectus, quod primo negatur aperta fronte ab Aristotele loco supradicti citato, de historia animalium; vult enim in iis, qui utroque sexu insigniuntur, unum semper ratum, irritum alterum esse, cuius auctoritatem potior Medicorum pars videtur secuta, & ultimo loco Æmil. Paris. de *Subtil. Microsc. lib. 3. exerc. 4. cap. 11.* contra quam tamen primo militat id, quod ipsemet Aristoteles, & ex ipso, & Calliphane Plinius *lib. 7. Natur. hist. cap. 2.* in naturalibus evenire docuerunt, nempe supra Nasamones Androgynos esse vicibus inter se coeuntes, quibus dextra mamma virilis, sinistra muliebri existat.

De capris etiam idem Aristoteles, & ex ipso Æmiliano de *Rumin. syntagm. 5.* dicebat, Plurimis earum utrumque sexum Natura concessit, quas hircinas vocant, & Elian. *lib. 10. de hist. Animal. cap. 47.* de Ichneumone loquens, Ichneumoni, inquit, utriusque sexus participi à Natura tributum est, ut suo semine graviditatem, & partum aliis afferat, & ipse quoque uterum ferat, & ex sese pariat. relinquo quæ de Leporibus, de Cervis, de Hyæna, de aliisque animalibus narrantur.

Secundo Avic. *lib. 3. fen. 20. tract. 1. cap. 43.* accepisse se scribit, quod ex Hermaphroditis aliqui sunt, qui agant, & patiuntur, & licet ipse subdat, hoc non verificari, cum ille tales non viderit, verificatum tamen videtur apud posteriores. Montius de *Med. Theor. lib. 1. cap. 6.* Ipse, inquit, novi Hermaphroditum, qui segnioris sexus, seu muliebri putabatur, viroque nupsit, cui filios aliquot, & filias peperit, nihilominus ancillulas comprimere, & in his generare solebat. Sequitur apud Scheenchium historia, quam apud ipsummet Auctorem antea legeram, nempe Mart. Winrich. de *Ors. Monstr. cap. 50.* de qua etiam Rioli. de *Hermaphrod. cap. 8.* & est hujusmodi. Memorabile hoc anno 1461. in Scotia urbe quadam Androgynam ancillam herilem filiam in eodem lecto cubantem fecisse gravidam; accusatam facti apud Iudices, ac vivam sub terram defossam perisse, alias etiam historias habes ibidem quarundam Mulierum, quæ plures quidem annos cum maritis conviventes, alias mulieres comprimebant. Mirabile & illud est, quod de Cervo illo ex Langio superius retuli. Sed & Io. Faber Lynceus loco alius citato de Juvene Hermaphrodito in utroque sexu potente mentionem habet his verbis. Certorum enim mihi fide testimoniorum constat, fuisse egregia statura, & venusta facie Iuvenem, qui modo gladium cingebat, modo colum tractabat, & agere, & pati posset. Sed non pigebit Equi Androgyni historiam ex Card. *lib. 7. da*

variet. cap. 33. huc transferre, quæ sic habet. Vnum habebat is restem loco proprio cum mammis tumidis, ut Equæ habent; inde vulvam proprio loco, & ex vulva Penis emittebatur. Hinniebat ad Equas, & forma masculina erat, promptus, & erectus capite, crassiore autem corpore, colore griceo, ut vocant, caput magnum, Penis non major palmo cum illum exerceret. Emptus aureis 36. certum est, cum averlo esset. Pene, coire illum non potuisse. Præterea idem Io. Faber Muris Androgyni, & factum in utero habentis historiam loco citato profert. Apud Riolanum quoque de *Hermaphrod. cap. 6.* Androgynum fuisse utroque sexu potenter firmatum, quod optime declaratur, quia cum feminea genitalia perfecte conformata haberet, per glandem tamen semen emittebat medicriter crassum, albumque Licetus *in super lib. 2. de Monstr. cap. 53.* ex Phlegone duas historias enarrat, alteram de Cæzaro parturiente, alteram de servo militis similiter parturiente. Quin etiam Leges tales Hermaphroditos admittere videntur, cum concedunt Hermaphrodito sexum unum eligere, alterius usui illi interdicentes, quod testatur quoque Sanchez. de *Marrim. lib. 7. disp. 106. num. 6. & seqq.* & ex nostris Riolan. *ubi sepe cap. 9.* conceduntque tandem ejus rei possibilitatem Galeot. Mart. *ubi alias*. Pareus *lib. 24. cap. 4.* Licet. *lib. 2. de Monstr. cap. 53.* Bahuin. *lib. 1. de Hermaphr. cap. 4.* & Io. Faber in *lib. de Anim. Ind.*

Sed præter hæc alia possunt adduci ad ipsum probandum experientia. Domesticas Gallinas, quæ cæteris alacriores sunt, in Galli maxime defectu cæteras Gallinas calcantes, & Galli tantum, & officium imitantes cuilibet conspiciere licet; quod & Marcell. Donat. adnotavit *lib. 6. de hist. med. mir. cap. 2.* narratque Mercatus, Gallinam ex victoria contra Gallum parta cristam erexisse, & calcaria produxisse.

Tritum quoque est, feminas nonnullas se ipsas invicem inire, & semen in aliis ejaculari, quod ne suspicemur per consuetas sibi vias, nempe per vasæ seminaria suo sexui concessa illis contingere, audiamus quæ Alfabar. *sua pract. tract. 25. cap. 1.* dicebat, Et quidem, inquit, Antiqui dixerunt, quod hujusmodi carnem (loquuntur autem de Clitoride, seu de Pene muliebri) in tantum est possibile crescere ita, quod aliæ spermantizant cum ea, ut mares, & agunt cum aliis mulieribus, cui dicto consonant Avicennæ dictum loco supra citato, *cap. 44.* ubi mulieres, quæ desiderium coeundi cum maritis explere non possunt, quod segniores sint in semine emittendo, dicit cum aliis mulieribus coire, remque veneream habere, quo sese inter se subagitant, semen expellant; & licet non dicat Avicenna eas per Clitoridem semen emittere, non desunt tamen alii, qui id concedant, & vide nonnulla apud Riolan. de *Hermaphrod. cap. 9.* ubi & illud Martialis habet *lib. 1. num. 58.* in Bassam fricatricem.

Esse videbitis, fateor, Lucretia nobis,

At tu, prob facinus, Bassa sumor eras.

Inter se geminos andes committere cunnos,

Mentiturque virum prodigiosa Venus.

Commenta es dignum Thebano enigmate monstrum,

Hic ubi vir non est, ut si adulterum.

Et idem Martial. *lib. 7. num. 69. in Elenim.*

Ipsum Tribadum Tribas Filenis

Rele quam sumis vocas Amicam.

ij. Tr. 3

Quid

Quid autem fieret mulieri, quæ alterius mulieris semen eo modo emittentis conciperet? dices concipi non posse, quia mulieris semen emittunt ad intra uterum, non ad extra. at hoc non semper verum est, nam & feminas Clitoride insignes per eam, ut viros spermatizare iam supra probavimus, & interdum etiam per productiones vasorum feminalium, de quibus Laurent. *Anat. lib. 7. cap. 9.* & alii semen ejaculari, maxime gravidas. Quin & non gravidas foras semen emittere testatur Hipp. *lib. de Geni. nu. 5.* in hæc verba. Emittit autem & mulier à corpore genituram aliquando in ipsum uterum, qui sane inde humidus evadit, aliquando foras, si uterus magis quam oportunitate est hiarit. Forte ad fundum succubæ mulieris Incubæ semen pervenire non posse firmabis, at si dum gliscit Veneris ardor uterus tanta attractione dotatur, quanta DD. enarrant, cur non poterit Incubæ semen succubæ uterus ad se attrahere? Dices iterum, nullam secuturam conceptionem etiam ad fundum usque uteri compressæ mulieris alterius semen pervenire posset. at ego hoc pro impossibili non ducō, cum alias probaverim mulieres suam ipsarum semen aliquando concipere absque semine viri, & absque coitu, ut in Molæ conceptione evenire plerique existimant. At, inquit, ulterius, idem fieret ex duobus feminibus foemineis simul commixtis. Fortasse, inquam, non idem fieret, præcipue cum subagitrices, & fricatrices hæc mulieres ex Hermaphroditum genere multo calidiores sint, quam alie; inditio sit eas semen crassius habere, quam foemineis sexus conditio patiatur, & menstruis plerumque defluti, abfumente maximam excrementitii sanguinis portionem ipso vividiore calore. Putant Virad. de Mendoz. *de Gen. & corr. disp. 2. sect. 5. subf. 1.* & Garzias Carrer. *in 1. 1. Avic. doct. 7. sum. 1. disp. 36. cap. 5.* ex hac conjunctione generationem posse sequi, dummodo mulier necessario semper ageret proprio semine, quod inficiatur Garzias. Virado enim non absolute credit hoc possibile esse. sed hæc omittamus. Redit nunc mihi in mentem (quod & ad hanc rem non nihil facere videtur) id, quod mihi superioribus annis bona fide enarratum est, mulierem nobilem, cui puer quidam inserviebat, ejus pueri amore aliquando detentam, quæ non tantum ab eo iniri, quam ipsum mascula venere inire ardebat; habebat enim mentulam muliebrem minimo digito virili, & crassiore, & longiorem. hanc multoties cum eo congressam, ut libitum est, lassatam, non satiatam, desiderio nequam expleto recessisse, quod semen forte ea ratione non posset emittere; itaque ad Naturæ viam semper regredi coacta, comprimendam se illi tradebat. sic mihi narratum est, nec mihi hoc aliter, quam ex aliena narratione constat, nam Lectori hæc pro veris imponere ablit, licet difficilia non videantur, ad ejus rei tutamen facit illud Martialis. *lib. 7. num. 66.* relatum quoque à Riolo. *ubi supra cap. 9.*

Pædicat pueros Tribades Elenis, Et teutigne sevirio maris Vndenas vorat in die puellas.

Scio Vlmum Patavinum in *lib. de Physiol. Barb. lum. scilicet 3. cap. 4.* hoc pro impossibili habere, & idcirco Senecæ locum in *epist. 95.* vel ut ipse citat *lib. 15. epist. 5.* emendasse nixum, quod non visum illi sit Senecæ dictum ullam fortiri verisimilitudinem. sed apponamus hic Senecæ verba, ut sensus illorum promptius innotescat. Dii illas, inquit, Deaq; omnes male perdant, adeo perversum com-

mentæ genus impudicitia, viros incunt. Vlmus igitur illud, viros incunt, accipit pro eo, quod supra de muliere illa nobili, & servulo retulimus, & quod de Philani Martialis, hoc est quod mulieres viros ipsos pronos supergredientes Clitoride Penis vice usæ, mascula venere ineant; at hoc absque dubio verisimile non est, cum pauca admodum tam insignem Clitoridem obtineant, ut id perficere possint, at Seneca de vitio foemineis sui sæculi familiari verba facit. præterquam quod idem Clitoridis situs ad hoc obstat; illud ergo, viros incunt, non aliud mea sententia importat, quam subjacentes, ac supinos viros supergredi, eoque modo Venerem exercere, quod vitium & foemineis nonnullis, & viris familiare est, sed non sine corundem virorum periculo. multos enim morbos accerere potest, ut testatur Avicenna *2o. 3. trait. 1. cap. 11.* Non est ergo, quod Vlmus Senecæ locum emendare, ut inverisimilitudinem devitet, tantopere laborat; apud ipsum tamen plura vide scitu digna, & pulcherrima, quantum argumenti turpitudine permittit.

Sed mirum in modum ad comprobandum dari in Natura Hermaphroditum utroque sexu potentem, & generantem, videtur facere id, quod in Sacra Genesim historia in principio habetur, & mox *capite 5.* ubi prima fronte apertissime apparet, Deum creasse primum hominem Marem simul, & foeminam, ita enim *cap. 1. vers. 27.* Et creavit Deus hominem ad imaginem suam, ad imaginem Dei creavit illum, masculum, & foeminam creavit eos, & benedixit illis, & vocavit nomen eorum Adam in die, qua creati sunt. ex quibus videtur evidentem colligi posse, Adamum, cum primum creatus est, 26 fuisse marem simul, & foeminam, quod longioribus Dei fecit illum, masculum, & foeminam creavit eos, & benedixit illis, & vocavit nomen eorum Adam in die, qua creati sunt. ex quibus videtur evidentem colligi posse, Adamum, cum primum creatus est, 26 fuisse marem simul, & foeminam, quod longioribus Dei fecit illum, masculum, & foeminam creavit eos, & benedixit illis, & vocavit nomen eorum Adam in die, qua creati sunt. ex quibus videtur evidentem colligi posse, Adamum, cum primum creatus est, 26 fuisse marem simul, & foeminam, quod longioribus Dei fecit illum, masculum, & foeminam creavit eos, & benedixit illis, & vocavit nomen eorum Adam in die, qua creati sunt.

Hinc opinioni non minus erroneæ, quam ridiculæ accedit Hæresis sub Innocentio Tertio orta, quæ 27 affirmabat, sexus non futuros distinctos, si peccatum Adæ non intervenisset. De hac hæresi ex Mart. Pol. Kornman. *de mirac. vivor. cap. 8.* Major, *disc. canonic. par. 1. collat. 3.* & Riolan, *de Hermaphrod. cap. 3.* apud quem vide etiam *cap. 12.* erroneam quandam de hoc Domini de Val opinionem; nec deest inter Iureconsultos quem ad hoc adducam, nempe Alphons. à Carranz. *de Part. cap. 17. nu. 66.* Ac profecto Platonem de Androgyno eam vel vere habuisse opinionem, vel quam ad allegoricum aliquem sensum traheret, & accommodaret, non est dubium, ejusque rei maximopere admiratur Riolan. *ubi supra cap. 3.*

Favet etiam, vel favere posse prima fronte videtur huic opinioni de Adamo Androgyno, ratio subsequens, cum enim ante Evæ formationem foemina 28 in viro esset, & ab ejus latere fuisset desumpta, unde *cap. 5. Genes. vers. 23.* ipse Adam cum primum Evam videret, Hoc, inquit, nunc os de ossibus meis, & caro de carne mea, certe Adam utramque in se naturam continebat, foemininam, inquam, & masculinam, in quam sententiam videtur ire Fucher. *de sterilit. lib. 3. cap. de Hermaphrod.* in his verbis, Hæc sexuum mixtio in Adamo non fuit, tamen sexto die creatus ipse sit mas, & foemina, de cujus latere foemina avulsa sit.

Adde

Adde quod omnino palam est, Adam primo so- lum fuisse creatum absque foemina, non ut alia animalia, quæ omnia in distinctos sexus creata sunt, unde illico illis communicata est à Deo virtus generativa, cum illico post eorum creationem sequatur in sacro textu, benedixitque eis Deus dicens, Crescite & multiplicamini, si ergo cætera animalia Deus voluerat per generationem propagari, & idcirco efformaverat ea distincti sexus, non erat conveniens solum hominem creasse generativa facultate orbatum, qui ob id, neque crescere, neque multiplicare posset, dicendum ergo Adamum ita creatum, qui in se, & ex se generare, & multiplicare posset, unde ea de re in sacra historia apparet, Adamum absque foemina creatum masculum, & foeminam extraxisse, & crescere ex se, ac multiplicare potuisse, sic enim habet littera in enarratione ejus creationis, Et creavit Deus hominem ad imaginem suam, ad imaginem Dei creavit illum, masculum, & foeminam creavit eos, benedixitque illis Deus, & ait, Crescite, & multiplicamini, & replete terram, & subjicite eam, & e. apparet insuper post creationem Adamum solum in Paradiso positum, & eique soli præceptum datum non comedendi de ligno scientiæ boni, & mali, dehinc Deum, quod non esset bonum, Adamum esse solum, formasse Evam, unde videtur concludendum, Adam fuisse Androgynum, & ea verba, masculum, & foeminam fecit eos, de solo Adamo tunc primum à Deo creato esse intelligenda, quam opinionem Martini Poloni fuisse referat Torrell. *Demonolog. lib. 2. cap. 17. num. 19.* licet is Auctor in vita Innocentii Tertii narret, ut videtur, alienam opinionem non suam.

Neque frustra illud appositum in sacro textu censendum, Ad imaginem Dei fecit illum, quia sicuti Deus quamlibet virtutem habet formandi, & creandi animalia, ut mas, & foemina simul mixti, unde illud Orphei apud Apul. de Mund.

Jupiter, & mas est, & vesica foemina mortis.

sic Adam ad ejus similitudinem creatus est mas simul, & foemina, sexusque indistincti, ut haberet potestatem ex se, & in se generandi, non ut alia animalia, quæ nullum habent potestatem hujusmodi per se, sed tantum cum compare mixta.

Pro veritate primo præcipue dubitationis, dicendum videtur primo, non esse omnino impossibile dari Hermaphroditum tantæ perfectionis in utroque sexu, ut agere, & pati possit, nihil enim videtur ob stare, quo minus genitalia ita affabrefacta sint, ut ad hunc usum sufficiant; unde non videtur historiis plerisque id attestantibus fidem denegandam esse, licet minus ad hanc rem probandam faciant, quæ superius de nonnullis mulieribus retuli, quas Tribades, Subagitrices, fricatrices, seu fricatrices, vel fricatrices vocari dixi, & notat Bahuin. *de Hermaphrod. lib. 1. cap. 4.* & quas Alcicius quoque ex Iureconsultis Patricas, & Tribades, & Subagitrices nominat *lib. 10. Parerg. cap. 11.* (non pertinet tamen huc Tractatrici nomen, ut hoc obiter dicam, erant enim Tractatrices, quæ corpus fricabant. Pignor. *de Servis pag. 43.*) quia hujusmodi foeminae non sunt Hermaphroditæ, sed habent tantum partem quandam sibi connaturalem, nempe Clitoridem, seu Tugiginem, vel Nimpham, aut Myrton, vel Hypodermim, aut quomodocunque appelles, consueto majorem, & insigniorem. ad ejus tamen rei probationem non desunt alia, ut ex superioribus videre licet.

Dicendum secundo, impossibile esse dari Hermaphroditum, qui utroque sexu adeo perfectus exsistat, ut per utrumque generare possit, in se nempe, & in alio, & ratio est, quia unum, idemque semen non potest habere duos contrarios motus ad extra nimirum, & intra. Sed quid, si dicatur contra hoc, duplicem sexum habentem habere etiam utrumque semen; & unumquodque per se à suis vasibus concoctum, conservatum, delatum; & ejaculatum? hoc Alex. Bened. citante Marcell. Donat. ubi supra negat fieri posse, rationem in contrarium nullam, neque ipse adducit, neque ego habeo: impossibile enim est, inquit ille; reperiri in eodem corpore duo excrementa simul perfecta, nempe semen masculinum, & foemininum, at hoc in idem recidit, nam cur, inquam, hoc est impossibile, cum tam mas, quam foemina utrumque semen in se contineat ex sententia Hippocratis in *lib. de genit. & 1. de Diet. & alibi?* & quid si ad allatam rationem, quod impossibile sit, idem semen habere duos motus contrarios, dicamus, hoc verum esse in uno, eodemque tempore; ac habere eos motus vicissim, & successive nequaquam esse impossibile? Sed esto pro nunc impossibile, quod possit unus, idemque homo, seu aliud quodlibet Animal in se ipso, & in alio generare, quæramusque ejus rei magis sufficientem rationem, certe impossibile videtur unum, idemque individuum fortiri posse duplicem naturam inter se dissidentam respectu totius; nam hæc proprietas generandi vel in se, vel in alio respicit universam individui Naturam, & temperamentum, nam generare in alio ex vivo totius calore fit, generare autem in se ex calore remisso, quæ non videntur simul stare posse.

Plures porro rationes ex ipsa Anatomia, partiumque situ, & collocacone desumptas ad ejus rei impossibilitatem commonstrandam adducit Riolan. *de Hermaphrod. cap. 8.* & Constant. Varol. *lib. 4. Anatom. cap. 4.* ex quo Daniel Sennert. *sue præf. lib. 3. par. 9. scilicet 1. cap. 13.* bene igitur pronuntiasse 31 ex his Aristotelem dixerim, eum duplicem sexum sortita animalia, semper ratum unum, irritum alterum habere voluit, nam ratum intellexit potentem ad generandum, irritum impotentem, non negaturus forte succedere posse, ut utrumque ratum habeant quoad coeundi potentiam, ut jam dixi. & ad Montui; aliorumque historias respondendum censeo, foeminas illas, quæ se ab Hermaphroditis gravidas factas asseverabant, ex aliis potius concepisse, & ut majori excusatione tanquam deceptæ dignas viderentur, se ex Hermaphroditis utero gestare firmabant.

Ad Legum auctoritatem, cum jubent, Hermaphroditos sexum, quem libuerit eligere, quasi utrumque ita perfectum obtineant, ut in voluntate eorum sit positum seligere quo uti velint, pœnas imponendo, si quando propriae electioni non steterint, ac contra fecerint altero sexu abutentes, dicendum id sibi voluisse, quod sexum, in quo potentiores sunt, eligant, & eo utentes ab altero abstineant, arbitrioque eorum id remiserunt, quia certum est, unumquemque sexum electurum, in quo se potentiores experitur, & ejus usum Natura magis insinuat, stimultique urget acutiores: nam si irritum utantur graviter peccant, Scdomia peccatum, vel huic saltem non dissimile committentes, quia Natura abutuntur, cum non possibile sit illos per irritum sexum generare; nihil enim aliud forte 32

est Sodomij peccatum, quam coitus cum compari sexu, vel non in vase naturali, ex quo impossibile sit generationem sequi: neque enim solum Maris cum Mare carnalis conjunctio Sodomij peccatum est, sed etiam foemina cum foemina; Filuce. in 6. præcepti. Decalog. 17. 30. cap. 8. num. 159; Farinae. de delict. carn. quæst. 148. num. 40.

Ad auctoritatem sacri textus respondendum, sacram historiam loqui ibi per anticipationem; primo enim narrat creationem per Epilogum dicens, Deum creasse hominem masculum, & foeminam. deinde, magis per extensum narrat, qua ratione hominem masculum, & foeminam creasset, erat enim quedam ratio particularis, qua creati fuerant, non enim, ut cetera animalia sunt progeniti; sed videnda quæ in hunc locum, & pro responsione ad tam absurdam opinionem affert Nicol. de Lyra cap. 1. vers. 27. & ad rationem, quod non videretur conveniens. Adamum solum inter alia animantia creatum fuisse generativa facultate privatum, respondetur, Adam fuisse à Deo creatum, sed ita ut ex eo desumeretur, & formaretur Eva, cum qua postmodum generasset; & cur oportuerit ita, & non aliter fieri declarat D. Thomas 1. par. summ. quæst. 92. art. 1. & ad illam tandem rationem de similitudine hominis cum Deo, dicendum non respicere hanc similitudinem virtutem generativam, neque Deum foeminam, aut mare esse; Orphæum autem poëticæ, & allegoricæ locutum fuisse constat. Ex quibus jam concludendum, omnino falsum, immo ridiculum esse asserere, Adamum fuisse Androgynum.

Sed incidenter hic pro Philoſophis occurrit quedam dubitatiuncula à Bahujno excitata, quæ 34 est, cur quemadmodum Natura in uno eodemque animali duos diversos sexus effingit, nunquam tamen duos sexus similes in eodem efformet? Ego quidem, an hæc hypothesis veritatem habeat, valde dubito. nam ex Iul. Obsq. de Prodig. num. 84. habemus, anno ab Vrbe condita 618. puerum ex ancilla natum quatuor pedibus, manibus, oculis, auribus, & duplici obſcæno; & de hoc etiam forte Majol. diuerm canic. par. 1. collig. 2. ex eodem quoque Iul. Obsq. num. 102. anno 662. habetur. Mulierem duplici natura fuisse inventam. Theani insuper Senecini infantem natum manibus quatuor, pedibusque rotidem, capite, & ventre uno binoq; membro foemineo, narrat Jacob. Rueff. de mulier. lib. 5. cap. 3.

Præterea ex Wechero notat Schench. lib. 4. Obsq. rit. de part. genit. in spec. Bononiæ in publicis dissectionibus visum viri cadaver, quod duplicem habuit Penem. & Io. Faber vir in indagandis Naturæ secretis, ut alias dixi, valde accuratus, monstrum dissectuit, de quo etiam supra, quod duplicem habuit uterum, cui singuli testes adhaerebant, non duo, ut in cæteris. & Riol. lib. 2. Ambropograph. cap. 31. in Hermaphrodita puella duplicem matricem observavit. Quin etiam Ovidius gravis naturalis historiae rerum Indicarum scriptor lib. 13. histor. gener. cap. 9. Tiburonum piscium Oceano degentium masculos duplici veretro dotari attestatur humani cubiti magnitudinem æquante, licet eorum foemina unicum habeant uterum. quod etiam testatur Cardanus in libell. de libris propriis. sed & idem Card. de san. tuend. lib. 3. cap. 65. Raias duo foramina vulvæ habere narrat, quod, addit, rarum & miraculi instar. quæ exempla falsam mihi reddunt, non suspectam modo superioris suppositionis identitatem, cujus ta-

men Bahujnus sequentem adducit rationem, quod si Natura duo membra ejusdem sexus efficeret in eodem animali, videretur frustra aliquid moliri, quod est contra Aristotelem. quæ responsio, quod pace hujus Doctoris dictum volo, mihi non latissimè, quia in organizatione corporum superfluentium natura operatur pro ipsius materia copia, efformans hoc, aut illud membrum superfluum ex luxuriante materia; ne otiosa videatur; unde non major ratio est, cur non debeat efformare duplicem sexum ejusdem conditionis in eodem individuo, quam efformare tertium brachium, tertium crus, sextum digitum, quadruplicatas aures, & inanes alias membrorum additiones: nam quis non videt hæc frustra à Natura facta? cur ergo si hæc cum frustra fiant, sunt tamen, duplex genitale ejusdem sexus fieri non poterit? & tamen certum est id admodum de raro contingere. An forte quia Hermaphroditus ex feminibus efformatur, quæ æqualem virtutem masculinam, & foeminam habeant in efformando scitu, ita ut neutrum superare contingat, sed unumquodque operari, quod potest?

Denique dubitatur, quidnam sentiendum sit de Hermaphrodito circa corporis deformitatem, an ea nimirum sit talis, ut ex ea irregularitatem incurrat. de qua materia videndus Majol. lib. 1. de irregul. cap. 27. per totum. qui Hermaphroditos omnino pene in omnibus facit irregulares, itaque neque moniales fieri posse adstruit, etiam in sexu muliebri incalcescant, neque ad ordines promoveri posse vult, etiam in sexu masculino sint potentes, licet illis characterem imprimi affirmet, neque etiam eos, de masculis loquor, ad Religionem admittit, quod etiam procedere vult, ubi neutrius sexus Hermaphroditus existeret. Notandum tamen, Majolum præsupponere hos Hermaphroditos, licet in altero sexu magis incalcescant, posse tamen etiam altero uti, in quo casu non est dubium apud Canonistas irregularitatem incurri; sed videndum an Hermaphroditus, qui in virili sexu incalcescit, & foemineum non solum inutilem habet, sed nullius usus, talem habeat deformitatem, quæ sit sufficiens ad hoc, non videtur enim majorem deformitatem habere talis Hermaphroditus, quam si leviter in alia quadam corporis parte læsus esset, ut in sexti digiti superabundantia, vel minimi cærentia; quod enim Arabes dixerunt, hanc esse affectionem valde turpem, ac verecundam, de his non intelligendum. Antonius vero Fernand. in exam. Theolog. moral. par. 2. cap. 10. §. 71. interrog. 5. nulla distinctione facta, omnes Hermaphroditos dicit esse irregulares, quod an omnimodam habeat veritatem, alii Canonistæ 37 vident.

Cæterum alia nonnulla, quæ circa hanc materiam quaeri possunt, consulto à me prætermittenda. Interim vero ab humanissimo lectione meo expeto, ut si quæ hic offenderit castis ipsius auribus minus congruentia, argumenti qualitate excuset, quod aliter tractari non permittit; sciat tamen nullam esse in verbis indecentiam, aut ignominiam, quæ ad laudabilem finem, & propalendam rerum veritatem profervatur.

S V M M A R I V M.

- 1 Monstri Bicornis historia.
- 2 Alterius Bicornis monstri enarratio.
- 3 Bicornis alterius Monstri descriptio.

4 Monstri

- 4 Monstri abortivi delivatio.
- 5 Columba monstruosa historia.
- 6 Viri sine brachiis nati, pedibus non secus quam alii manibus omnia peragentes.
- 7 Puerulus monstruosa lingua natus.
- 8 Anna Pharmacopole filius Hermaphroditus.
- 9 Joannes ex S. Geminiano puer Hermaphroditus.
- 10 Carolus alter frater ex S. Geminiano puer Hermaphroditus.
- 11 Scortum caudatum.
- 12 Vulva muliebri puero in crure enata.
- 13 Mulier barbata.
- 14 Homo pilosus, & hujusmodi hominum ortus qualis.
- 15 Alnus Hermaphroditus.
- 16 Muliercula pro Hermaphrodita habita.
- 17 Hippotauri historia.

Novæ Monstrorum aliqua historia,
& alia circa hanc materiam
scitu digna.

Q V Æ S T I O I X.

P Lacet tandem in hujus tituli calce monstruosas nonnullas, & animadversione dignas historias ad propositum argumentum pertinentes non ex aliorum relatione, sed ex propria observatione petitas annectere. ac primo sese offert Monstrum bicorporum, quod primo vidi hic Romæ anno 1617. si recte memini, dehinc iterum magis adultum anno 1623. natum est Genæ anno prædicto 1617. duodecima Martii ex quodam Io. Baptista Coloreto, & Peregrina ejus uxore, & eo quod pro gemino puero judicatum est, Lazari nomen uni, alteri vero Io. Baptistæ inditum est in sacro Baptismatis fonte; habebat autem se, ut sequitur. Puer erat venusta facie, aureo capillitio, & crispo, optimi habitus, & coloris perlaudabilis, omnibusque membris absolutissimis, & nihil omnino à cæteris bene conformatis pueris discrepans. Huic alter adnatus erat puer prope oris ventriculi regionem, aut sub mucronata pectoris cartilagine, qui adhaerebat. inter utrumque in ea adhesionem umbilicus apparebat. Posteriori huic puero crus unicum erat, ac brevius, quam ut crura perfectioris adæquare posset; ita ut perfectus imperfectum quasi suspensum circumferre videretur. vultu erat imperfectus hic incomposito, ac deformi, licet nihil à perfectio in hac parte deficeret, came tamen prædicti erat subpallida. caput illi erat crassum, capillitium ut perfectio aureum, ac cincinnatum; oculis captus erat, omnique sensu orbatus præterquam Tactus, læsus enim in se ipsum contrahabatur; ejusque læsionis expertus perfectus videbatur, sed imperfectus nullum assumere nutrimentum ab extra, sed perenni quodam motu os dimovebat, unde semper spuma quædam prodibat colore candidante, ac lacteo. erat etiam nonnullis dentibus insignitus, brachia habebat mutila, & imperfecta; quæ etiam ex se ipsa tantisper movebat, sexus erat masculini, pene enim dotabatur, testibus tamen carebat.

2 Huic simile monstrum superioribus annis nempe 1610. natum erat Colognani mense Martii die undecima; est autem Colognani in Tuscia diocesis Pistorienſis, ortum ex juvenula Matre, cui nomen Ginevræ de Magis, non majore annis sexdecim.

Puelli erant sexus indistincti, & ambigui, idcirco uni Joannis, alteri Mariæ nomen impositum est. ad umbilicum usque superne optime conformatis; inde per Epigastrium sibi invicem adversi coherentes crura ad latera exporrigeabant, quorum quidem alterum alteri deerat, vixerintne, an non, satis compertum non habeo, utrumque lac fluxisse non legitur, quam cæteri pueri faciunt nuper nati referebant. Monstrum hoc non vidi, cui simillimum tamen monstrum est, de quo Paræus de Monstr. cap. 2. apud quem ejus imaginem vide, nihil enim penitus ab hoc (cujus imaginem illico ab ejus natali accipi) differre videtur, nisi quod illud Paræi unico sexu foemineo dotabatur. Neque dissimile est, quod Ovid. lib. 6. biflor. Ind. General. cap. 11. se vidisse testatur, virguncule erant in anteriori parte ab ore ventriculi ad umbilicum usque hærentes, cætera omnibus membris absolute; natæ sunt anno Domini 1533. decima Julii in civitate Sancti Domini in Insula Hispana olim Hayti dicta, vixere diebus octo, pater vocabatur Joannes Lopez, mater Melchioria.

Sed & anno 1631. hic Romæ 15. Augusti ex 3 muliercula Hebræa natum est monstrum bicorporum prænarratis non dissimile, quod tamen imperitus quidam Chirurgus, cum partus non succederet, tanta vi ab utero detraxit, ut totum dilaceraverit, & infimul uterum maternum attrahens, matri mortem attulerit. non licuit ea de re mihi omnia, ut decebat, examinare; quæ autem adnotavi hæc ferè sunt. duplici capite hoc monstrum dotabatur, & unum in aliud conversum existabat, eratque unum majus altero; visumque est se mutuo contigisse, & majus minus oppressisse, hinc duo corpora videbantur à claviculis infra coherentia ad infimam usque pubem; unicus prominerebat in eorum medio umbilicus, duoque apparebant Testiculi, qui non videbantur ullo scroto concludi, sed hærebant interspatium, quo in pube conjungebantur. Quatuor brachiis erat insignitum inter se bene distinctis, ac decenter efformatis, sicuti & totidem cruribus. cavitationem unicam in Thorace conspexi, & cor unicum observavi. Anus in neutro erat perforata, sed & virga deesse visa est, nisi à Chirurgo una cum pluribus aliis partibus laceratam esse existimem.

Infantem porro abortivum vidi hic Romæ viginti 4 sima quarta Martii anni 1624. erat foeminini sexus, & ut tunc existimavi, septimeltris: natus est, ut referebant, non longe ab Vrbe. à claviculis infra eam parte antica non male conformatus, nisi quod tam crura, quam brachia longiora multo haberet, quam conveniret, brachium enim totum extensum ultra genu non parum porrigebatur, cujus proportioni crura respondebant, caput habebat prægrandæ, corporis molem ultra proportionem exuperans, figura rotundum, collo omnino carebat, unde claviculis ipsis implantatum videbatur. Facie erat tumida, & duo primores dentes erant in ore conspicui, totus pilis oblitus erat præsertim secundum superiores partes. ea porro in parte ubi frons capillos versus terminatur hinc, & inde duabus eminentiis dotabatur, erantque quasi cristæ quedam pellicæ cornicula representantia. caput à postica parte carne, seu pelle erat detectum, qua etiam spinalis medulla erat denudata; quæ duplex conspiciebatur. Mater, ut parabolani illi retulerunt, cum utero gereret corpus adeo tumens habuit, ut admirationi esset, & illo ejecto, insignem una aquæ copiam ejecit.